

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1349/05
27.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адв., против тужене ЈП "ББ", кога заступа ВВ, адв., ради накнаде штете и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 3926/03 од 17.02.2005. године, у седници одржаној 27.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 3926/03 од 17.02.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бечеју П. бр. 268/2001 од 10.12.2002. године, ставом првим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужиоца ВВ, којим је тражио да суд обавезе туженог ЈП "ББ" да тужиоцу исплати 350.000,00 динара, са законском затезном каматом рачунајући од дана утужења до коначне исплате, као и да му накнади трошкове спора. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца АА да суд обавезе туженог ЈП "ББ" да уклони са парцеле тужиоца под бројем ГГ све цеви које је поставио за испоруку топлотне енергије током 1999. године, те да обавезе туженог да тужиоцу исплати на име коришћења његове непокретне ствари 38.000,00 динара и то за период од момента постављања ___ цеви па до дана постављања евентуалног тужбеног захтева, као и обавезе туженог да исплати тужиоцу трошкове спора са каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове поступка од 48.000,00 динара са законском затезном каматом рачунајући је од дана пресуђења па до исплате, а у року од 15 дана.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж. бр. 3926/03 од 17.02.2005. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог да му тужилац накнади трошкове одговора састава на жалбу у износу од 12.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 386. ЗПП ("Сл. лист СФРЈ" бр. 4/77, 36/77 ... и "Сл. лист СРЈ" бр. 27/92, 31/93, са каснијим изменама и допунама), који се примењује на основу чл. 491. ст. 4. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 125/2004) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП, на коју Врховни суд Србије пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, на кат. парцели бр. ГГ, саграђена је породична стамбена зграда у ДД, чији је власник тужилац. Стамбени објект тужиоца фактички је само последњи трособан стан у ламели од четири иста стана, под једним кровом. Током пролећа ___ године, тужени је извршио изградњу топловодног развода у означеном насељу. Извођач радова била је "ЂЂ", а претходно су добијени урбанистичко - технички услови за изградњу, у складу са генералним урбанистичким планом ___ и идејним решењем проширења топлотног конзума, уз постојање одговарајућег пројекта. Мајка тужиоца је, као и највећи број анкетираних грађана, изразила жељу да се и њен стан, у коме је становала, прикључи на систем даљинског грејања туженог, радници извођача радова провели су на терену око месец и по дана, за то време више пута су остваривали контакте са свим станарима, али противљења извођењу радова није било (тужилац је у то време више пута долазио у посету мајци и није стављао било какав приговор). Иначе, између два стана у ДД налази се неасфалтирани колски пут, који више од тридесет година користе околни станари за прилаз својим парцелама, као једини излаз колима до јавног пута, преко њега пролазе кола хитне помоћи, јавног Предузећа "ЕЕ", као и друга возила. На описаном месту тог дела кат. парцеле ГГ (државна својина, а носилац права коришћења, после смрти мајке, је тужилац) и то на самом крају, на незнатној површини земљишта постављене су цеви за испоруку топлотне енергије, уз постојање усмене сагласности тада јединог корисника земљишта и стана сада пок. мајке тужиоца, о чему је и тужилац имао сазнање и тада се није противио. После овога, земљиште је доведено у првобитно стање и успостављен исти режим његовог коришћења као и раније, а у истом земљишту налазе се цеви фекалне канализације. Правни претходник тужиоца и тужилац спорно земљиште ни за шта нису

употрељавали, а тужилац не станује у свом стану, нити га је издао трепим лицима.

На утврђено чињенично стање, а имајући у виду садржину правне заштите која се тужбом тражи, правилно је примењено материјално право и то одредбе чл. 42. Закона о основама својинско правних односа, чл. 154., чл. 155., чл. 156. и чл. 163. Закона о облигационим односима, када је одбијен тужбени захтев.

Полазећи од општег начела о проузроковању штете и основа одговорности, те појма и карактеристика штете – умањене нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и да ко на своју штету дозволи другоме предузимање неке радње, не може од њега захтевати накнаду штете проузроковане том радњом, исправно су нижестепени судови закључили да, у овој правној ствари, тужилац није претрпео никакву стварну штету постављањем топловода и да се, поред тога, сагласио да се цеви поставе на делу кат. парцеле на којој има само право коришћења, који, је по завршетку радова, доведен у првобитно стање, мада га тужилац раније ни на који начин није употребљавао. Притом, у конкретном случају, нема места примени ни чл. 42. Закона о основама својинско правних односа, нити, пак, чл. 156. Закона о облигационим односима. Правно средство које цитирани закони наведеним одредбама установљавају, је захтев за отклањање опасности од штете, који је повезан са узнемиравањем власника или претпостављеног власника неугодностима које се не квалификују увек и као штета. Међутим, теорија о имисијама претпоставља да су оне такве да по интензивности у знатној мери ограничавају власницима коришћење њихова права својине, али вршење опште корисне делатности не спада у ту категорију под условом да је друштвено оправдана, да није штетна по здравље људи и да се њоме не нарушава равнотежа у природи. Такав интерес је засигурно јачи од појединачног. Како постављање топловода у насељем месту представља опште корисну делатност, која уједно утиче на увећање вредности стана тужиоца, пошто му омогућава да се на топловод прикључи, извесно да тужбени захтев није основан.

Наводи у ревизији да су нижестепене пресуде захваћене битном повредом одредбама парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 14. ЗПП, и да имају недостатака због којих се не могу испитати, су неосновани. Напротив, првостепена и другостепена одлука садрже јасне и аргументоване разлоге о одлучним чињеницама, засноване на утврђеном чињеничном стању.

Указивање подносиоца ревизије на могућност остваривања права на накнаду тужиоцу од стране туженог по чл. 219. Закона о облигационим односима, није основано. Овим чланом предвиђено је да кад је неко туђу ствар употребио у своју корист, ималац може захтевати, независно од права на накнаду штете или у одсуству ове, да му се накнади корист коју је имао од употребе. Дакле, када дође до употребе туђе ствари у своју корист однос између корисника и власника или другог имаоца ствари може се увек расправити по правилима о правно неосновано обogaћењу, а по правилима о накнади штете само уколико постоје услови за примену тих одредаба. Но, претпоставка за примену овог члана је постојање стварно постигнуте користи која би се састојала у повећању имовине једног лица на друго без правног основа, о чему, у овој парници, не може бити речи.

Осталим наводима у ревизији напада се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, а ревизија се из ових разлога не може поднети, у смислу чл. 385. ст. 3. ЗПП.

На основу чл. 393. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ судске писарнице

Мирјана Војводић

вс